Temps Ordinari - Vint-i-vuitè diumenge

Per Administrador el dg., 14/10/2012 - 09:00

Sv 7,7-11
He 4,12-13
Mc 10,17-30

Si ens preguntéssim com preferiríem viure, sotmesos o lliures, ben segur que ben assenyadament respondríem: lliures. És una pregunta, per altra banda, ben fàcil de contestar. Qui no vol sentir-se lliure? La llibertat dóna plena satisfacció a la persona humana. Per això les persones han lluitat i lluitaran, per ser lliures. Això, que és fàcil de percebre a nivell teòric, sovint no ho sabem viure en la vida real. I, d'una manera especial, en la nostra vida de cristians, en la nostra vida de fe. Avui a l'evangeli se'ns ha presentat un exemple. Aquell home, que s'acosta a Jesús, li pregunta: "Què haig de fer per posseir la vida eterna?" I Jesús, que percep la seva bona voluntat, li respon tot enunciant-li els manaments (no matis, no facis cap frau...). Però això no acaba de satisfer el seu bon desig, perquè els manaments ja els venia complint des de jovenet. I li demana que més cal fer. Què més cal complir? I Jesús li respon canviant d'orientació. Diríem que li vol canviar el xip. I mirant-lo amb afecte li presenta, no una vida de compliment de manaments, de submissió a unes normes, sinó una vida de llibertat. En definitiva li ve a dir: "Allibera't del lligam a tot el que tens, del que posseeixes, i segueix-me". Aquí rau una de les grans novetats que aporta Jesús a la vida del creient, de la persona de fe. Jesús no ve a augmentar les normes, les lleis, les obligacions. No ve a dir-nos que hem de "fer" encara més coses. Ve a dir-nos "com" hem de viure. Cal passar de viure amb el feixuc pes d'unes obligacions, a l'alliberament del que ens lliga al que tenim, de l'afany egoista de posseir. Jesús vol que visquem plenament lliures per seguir-lo a Ell en el projecte d'extensió del seu Regne. Diu el text que Jesús se'l va mirar amb afecte. I és que la vida que li proposa Jesús és sentir-se estimat per Ell i provocar el desig de correspondre-hi, seguint-lo a Ell i al seu projecte d'especial predilecció pels pobres d'aquest món. I la trista marxa d'aquell home va ser motivada pel lligam a tot el que tenia (era molt ric!). Jesús en un altre context ens va dir que l'amor a Déu i l'amor a les riqueses eren incompatibles. Aquell home va preferir seguir vivint en la subjecció a preceptes i esclau dels "seus" béns que sentir-se lliure per seguir Jesús, que el cridava amb tot l'afecte! Com vivim nosaltres la nostra fe? Vivim com a sotmesos a obligacions? O bé lliures i despresos per correspondre a l'amor, que Jesús ens té, tot col·laborant en el seu projecte? Jesús ens convida a sentir-nos lliures de la submissió als nostres petits o grans béns materials o als nostres interessos egoistes. Tots tenim lligams i esclavatges, d'una mena o altra! Intentem deslliurar-nos-en. La comunió amb Jesús ens hi ajudarà.

ETIQUETES
JUSTÍCIA FRUSTRACIÓ VIDA LLIBERTAT SEGUIMENT JOVE LLEI VIDA RIQUESA SOLIDARITAT